

Juliusz Leszczyński

Izba łódzka

Palestra 21/10(238), 100-101

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Spośród członków tej delegacji dwie osoby reprezentowały sądownictwo, a trzy adwokatów belgijską. Z ramienia Zarządu Głównego ZPP towarzyszył delegacji sekretarz generalny ZG ZPP prokurator S. Kołodziej. Radę Adwokacką w Lublinie reprezentowali: dziekan Rady adw. Jerzy Kiełbowicz i członkowie Rady: adw. adw. Piotr Pytka, Ryszard Drozd i Tadeusz Fajks oraz przedstawiciel POP adw. Zbigniew Kokoszyński.

Po zwiedzeniu zabytków architektoniczno-krajoznawczych miasta Kazimierza, odbyło się potem w domu wypoczynkowym adwokatów uroczyste spotkanie, w trakcie którego obie strony poinformowały się wzajemnie o sy-

tuacji i pozycji adwokatów w swoich krajach, o jej udziale w wymiarze sprawiedliwości i w życiu społecznym oraz na temat sytuacji socjalno-bytowej adwokatów.

Adwokaci belgijscy wskazywali na niełatwy start w ich kraju młodego adwokata rozpoczynającego praktykę zawodową oraz na dużą liczbę adwokatów w Belgii i silną konkurencję zawodową. Z zadowoleniem i uznaniem wyrażali się o gościnności adwokatów lubelskich oraz o możliwości wspólnego wypoczynku w pięknie położonym korporacyjnym domu wypoczynkowym.

adw. Ferdynand Rymarz

Izba łódzka

1. Poprawa warunków lokalowych Zespołów Adwokackich Izby Łódzkiej. W ramach długofalowej akcji poprawy warunków lokalowych Zespołów Adwokackich Izby Łódzkiej otwarty został w czerwcu br. nowy lokal Zespołu Adwokackiego Nr 4 w Łodzi przy ul. Narutowicza 43. Lokal został nowocześnie wyposażony, podobnie jak lokal Zespołu Adwokackiego Nr 5 w Łodzi w 1976 r.

Rada Adwokacka w Łodzi w dalszym ciągu aktywnie zabiega o poprawę warunków pracy adwokatów także w innych zespołach — w kolejności według hierarchii potrzeb.

2. Wizyta adwokatów węgierskich w Łodzi. W ramach kontynuacji stosunków przyjaźni pomiędzy adwokatami węgierskimi z Eger a adwokatami Izby Łódzkiej przybyła do Łodzi czteroosobowa grupa adwokatów węgierskich Izby Adwokackiej w Eger. W skład delegacji wchodził adwokat: dr Pál Huga, przewodniczący delegacji z Gyöngyös, oraz dr Anita Szücs z Parád-

-Sasvar, dr Ferenc Fábrián z Gyöngyös i dr János Géresi z Eger.

Goście złożyli wizytę prezesowi Sądu Wojewódzkiego w Łodzi, odwiedzili Zespoły Adwokackie Nr 5 i Nr 8 w Łodzi, złożyli wizytę w Radzie Adwokackiej w Łodzi, a ponadto zwiedzili Warszawę, Gdańsk, Toruń, Malbork i Żelazową Wolę.

W czasie kontaktów z adwokatami łódzkimi goście udzielali licznych odpowiedzi na pytania dotyczące pracy zawodowej adwokatów węgierskich, a także zapoznali się z warunkami pracy adwokatów naszej Izby.

3. Dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Medycyny Sądowej i Kryminologii — Oddziału w Łodzi. Na posiedzeniu członków Łódzkiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Medycyny Sądowej i Kryminologii dokonano wyboru nowego zarządu. Wiceprezesem został wybrany adwokat dr Eugeniusz Sindlewski, dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi.

Należy zaznaczyć, że grupa adwokatów łódzkich należy do P.T.M.S. i K.

i aktywnie działa w ramach Towarzystwa, biorąc w szczególności żywy udział w akcji odczytowej.

W dniu 16 czerwca br. na zebraniu Oddziału Łódzkiego wymienionego Towarzystwa adw. dr Eugeniusz Sindlewski wygłosił odczyt pt. „Problematyka prawna transplantacji tkanek i organów”. Odczyt spotkał się z dużym zainteresowaniem łódzkich lekarzy.

4. Odznaczenie adwokata łódzkiego. Uchwałą Rady Państwa z dnia 31.XII.1976 r. został odznaczony Krzyżem Partyzanckim adw. Tadeusz Brodniewicz, członek Zespołu Adwokackiego Nr 9 w Łodzi.

Rada Adwokacka w Łodzi przekazała odznaczonemu Koledze gratulacje.

adw. Juliusz Leszczyński

Izba rzeszowska

1. Adw. dr Jan Drzewicki

Był jednym z ostatnich już członków byłej Przemyskiej Izby Adwokatów w Przemyślu. Urodził się dnia 20 października 1889 r. w Przemyślu i całe swoje życie związał z tym miastem. Po ukończeniu szkoły podstawowej, a następnie gimnazjum typu humanistycznego podjął studia na Uniwersytecie Jana Kazimierza na Wydziale Prawa we Lwowie.

Pierwsza wojna światowa i związana z nią służba wojskowa opóźniły aplikację adwokacką najprzód w kancelarii dra Leona Oberharda, a później dra Emila Morgensterna, adwokatów w Przemyślu. Ukończył ją na wiosnę roku 1925, uzyskując w tym roku wpis na listę adwokatów w Przemyślu. Indywidualna praktyka adwokacka, następnie wspólna kancelaria z adw. drem Adamem Krupińskim, wreszcie lata okupacji i II wojny światowej były kontynuacją praktyki adwokackiej Zmarłego.

W roku 1953 adw. Drzewicki wspólnie z innymi kolegami z Przemyśla założył pierwszy Zespół Adwokacki w Przemyślu, w którym pracował aż do przejścia na emeryturę w roku 1969.

Adw. Drzewicki był skarbnicą wiedzy prawniczej. Dokładny, skrupulatny, a przede wszystkim pracowity i zawsze skromny pozostawał na uboczu, jakkolwiek jego wielkość predestynowała go na poważniejszą pozycję.

Był znakomitym cywilistą, i to wiel-

kiego formatu. Ceniony przez sędziów i adwokatów, był postacią wzbudzającą szacunek i uznanie wśród miejscowego społeczeństwa.

Naturalny autorytet, głęboka i rzetelna wiedza prawnicza, zyskały mu dużą popularność wśród naszej społeczności. Świadczy o tym fakt, że od 1952 do 1964 r. był członkiem Rady Adwokackiej w Rzeszowie.

Już po przejściu na emeryturę utrzymywał nadal kontakty z Zespołem Adwokackim. Za swoje zasługi dla społeczeństwa odznaczony został regionalną odznaką „Zasłużony dla województwa Rzeszowskiego”.

Zmarł dnia 25 lipca 1977 r. w Przemyślu, a śmierć Jego była cicha i spokojna tak jak ciche i bez rozgłosu było całe Jego życie.

W dniu pogrzebu żegnali go wszyscy: ci, z którymi żył i pracował, oraz ci, których bronił. Słowa pożegnania wypowiedziane przez przedstawiciela Rady Adwokackiej adw. Mieczysława Cincię były wyrazem hołdu i uczuć **ludzkich dla człowieka**, który przeszedł przez życie drogą prawdy i uczciwości, a do historii adwokatury polskiej wszedł jako jeden z wybitnych jej przedstawicieli.

Spoczął na wieki w pięknej ziemi przemyskiej, na zabytkowym cmentarzu, a jego epitafium nagrobkowe uzupełni ludzka pamięć.

Nil sine magno vita labore dedit mortalibus.